

ת"פ 38726/05 - מדינת ישראל נגד עיסאם ענאתי

בית משפט השלום בירושלים

28 יוני 2015

ת"פ 38726-05 מדינת ישראל נ' ענאתי(עציר)

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עיסאם ענאתי (עציר)

הנאשם

זכור דין

1. הנאשם הורשע לפי הודהתו, בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטרים בניסיבות מחמירות לפי סעיף 274 בצוירוף סעיף 25 לחוק העונשין, והתפרענות לפי סעיף 152 לחוק. בהתאם לעובדות כתוב האישום המתווך בהן הודה הנאשם, ביום 17.5.2015 בשעות אחר הצהרים המאוחרות באזרע שער שכם בירושלים, כמקרה על מצעד הדגלים שהתקיים לציון ים ירושלים, החלה התפרענות של עשרה צעירים במסגרתה ידו אבנים ובקבוקי זכוכית עבר כוחות המשטרה באזרע דרך שכם. במהלך ההתפרעות, בסמוך לשעה 19:40, הרים הנאשם 2 אבנים ביד ימין ויידה אותן לעבר כוח מג"ב שחסם את רחוב דרך שכם. בכלל אלה הודה הנאשם ולפיכך הורשע בעבירות שציינו.

2. ב"כ המאשימה, עו"ד מרים בן-גלא, טענה למתחם ענישה הולמת שגע מ- 6 עד 15 חודשי מאסר בפועל. המאשימה טענה כי בניסיבותו של הנאשם יש להעמיד את עונשו באמצעות המתחם וכן לגזר קנסמשמעותי ומאסר על תנאי. יעיר כי ב"כ המאשימה הגישה תעודה עובד ציבור אודות תופעת "ידי אבנים במחוון ירושלים (ע/1), וכן הגישה אסמכתאות מהפסיקה לתמיכה בטיעוניה.

מנגד, ב"כ הנאשם, עו"ד מוחמד מחמוד, טען כי מתחם העונש ההולם נع מחודשים עד 8 חודשים מאסר בפועל. הסגנור עמד על מכלול הנסיבות לקולא ועתר להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחthon של המתחם. הסגנור אף הוא תמן טיעוני באסמכתאות מהפסיקה.

3. **בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם** - נטילת חלק בידי אבנים לעבר כוחות משטרה במהלך התפרענות רבת משתתפים במועד רגיש כמו ים ירושלים טומנת בחובה סיכון ברור לחימם ולגופו של העוסקים במלאת אכיפת החוק, וכן פגיעה ממשית בסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק.

עמוד 1

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקורה דין מלמדת כי הנאשם נטל חלק בהתרפעות רבת משתפים ביום ירושלים כמחאה על מצעד הדגלים. במהלך ההתרפעות הנאשם נטל שתי אבני בידיו וידהו אותן עבר כוח מג"ב בעודו בתפקיד. לצד הסיכון והחומרה הטמונה במשעים אלה, יש לציין כי אין לפני טענה לפגיעה למי מהשוטרים. כמו כן, אין טענה שה הנאשם היה רעל פנים (דבר היכול היה להיות נסיבה חמיריה שיש בה כדי להעיד על תכונן מוקדם). אוסף כי ההתרפעות ארעה במידה רגשית (יום ירושלים) אולם מיקום ההתרפעות לא היה במקומות מיוחדים כגון הר הבית.

בחינת מדיניות הענישה הנוגאת מעלה כי במקרים דומים נהגים בתיהם המשפט להטיל עונשים הכלליים רקיב של מאסר בפועל לריצוי אחורי סוג ובריח.

בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון הילימה המנחה בענישה, אני סבורה כי מתחם העונש הולם בגין שתי העבירות המהוות ארוע אחד, נע מסופר בזאת של חודשי מאסר בפועל ועד 13 חודשי מאסר בפועל (ראו והשו: עפ"ג (מחוזי ירושלים) 14-02-14 קאוואס נ' מדינת ישראל (22.6.2014); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 14-02-14 חאמד נ' מדינת ישראל (22.5.2014)). לא ראוי לחרוג מתחם זה לפחות או לחומרא.

.4. **בכל הנוגע לגדרת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע** - בעניין זה יש להתחשב בנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

ל孔לא, שקלתי את הודהה הנאשם ואת נטילת האחריות על ידו. כמו כן, נתתי דעתך לנסיבותו האישיות של הנאשם שהוא אב לילדה קטנה כאשר אשתו בהריון. בנוסף, הבאתה בחשבון את העובדה כי הנאשם עצור בתקופתימי הרמדאן וידע אל פיטר המתקרב ובא. יוער כי עד היום לא הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

לחובת הנאשם שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, הנאשם הוא בעל עבר פלילי הכלול 2 הרשעות קודמות: הרשעה אחת משנת 2011 בגין עבירה של הפרעה לשוטר, בגין הוטל על הנאשם מאסר מותנה וקנס. ההרשעה השנייה, הקודמת בזמן הזמן, היא משנת 2002 בגין תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין, בגין הוטלו בשעתו עונשים ה劄פיםפני עתיד. אכן, ההרשעה הקודמת בזמן התיעשנה. עם זאת, ניתן ללמידה מהרישום הפלילי כי אין מדובר בפעם הראשונה בה הנאשם מסתבר בפליליים, ואף אין מדובר בפעם הראשונה בה הנאשם מבצע עבירות כנגד שוטרים. שנית, עסוקין בבחירה בן 28 נשוי ואב לילדים. ניתן היה לצפות כי עם השנים יתגבר הנאשם כלפי העבירות שביצע בעברו לא ישובו על עצמו. אף על פי כן, ביצע הנאשם את המעשים נשוא תיק זה, דבר המהווה נסיבה לחומרה. שלישית, יש לשקל את הצורך בהרחתת היחיד והרבים מפני הישנות המעשים.

באישור הכלול בין השיקולים, אני רואה להעמיד את עונשו של הנאשם מעל הרף התיכון. עם זאת, לא ראיית

להטייל קנס כספי בנוסף המאסר בפועל. בנוסף כי ההחלטה שהגישה המאשימה ניתנת לאבחון מעוניינו בשים לב לכך שאף אחד מהשותרים לא נפגע ובשים לב לכך שעבורי הפלילי של הנאשם מבחן פחות ביחס למקיריים שהגישה המאשימה. בכל הנוגע לפסקה שהגיש הסגנור, אני סבורה כי העובדה של חובת הנאשם 2 הרשותות קודמות בעבירותות כלפי שוטרים, מהוות נסיבה לחומרה בעניינו ביחס לאסמכתאות אליהן הפנה הסגנור.

.5. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירה התפרעות או עבירה של תקיפת שוטר מסווג עוון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירה של תקיפת שוטר מסווג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מיהום.

ניתן היום, י"א تموز תשע"ה, 28 יוני 2015, במעמד הצדדים.